

Küçük Takin

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Takin

Aysel Banu YAVUZAL

Bulutların ağaç tepelerine değdiği yüksek dağlarda küçük bir takin yaşırdı. Altın kahverengi tüyleri uzun ve sıcacıktı, minik kıvrık boynuzları sevinince kıpır kıpır oynardı. Her sabah bambu ormanında koşturur, tatlı yapraklar kemirirdi. Bambular sallanıp fısıldar, küçük takin dağdaki yuvasında kendini güvende ve rahat hissederdi.

Küçük takin bambu ormanını çok severdi. Her patikayı, her gizli oyuğu bilirdi. Koyu kahverengi yüzü ve büyük çatal tırnakları en dik yamaçlara tırmanmasına yardım ederdi. Bambu filizlerini kemirirken "Ne güzel bir gün!" diye mırıldanırdı. Güneş ısıtıyor, hava taze ve yeşil kokuyordu. Kendini dağın kendisi gibi güçlü ve sağlam hissederci.

Bir sabah gökyüzü grileşti ve rüzgâr esmeye başladı. Yumuşak beyaz kar taneleri gittikçe hızlanarak yağdı. Kısa sürede kalın kar bambuları kapladı, saplarını yere doğru eğdi. Küçük takin bembeyaz dünyaya gözlerini kırıştırdı. "Bu kadar kar hiç görmemiştim!" dedi. Dikkatli olması gerektiğini biliyordu, çünkü patikalar gizlenmişti ve orman sessizdi.

Kar yükseldikçe küçük takin minik bir ses duydu. Derin kar yığınlarını yarararak ilerledi ve bir bambu sapının altında titreyen küçük bir kızıl panda buldu. Kızıl pandanın pas rengi tüyelerine beyaz kar taneleri konmuştu, gür halkalı kuyruğu soğuk burnuna sarılmıştı. "Kayboldum," diye fısıldadı kızıl panda. "Evimin yolunu bulamıyorum."

Küçük takinin sıcacık kalbi güm güm attı. "Endişelenme," dedi yumuşacık bir sesle. "Ben güçlüyüm. Bu derin karı yarararak ilerleyebilirim." Geniş başını eğdi ve büyük tırnaklarıyla önüne geniş bir patika açtı. Kızıl panda parlak kehribar gözleriyle izledi. "Ben de çeviğim!" diye cıvıladı. "Tırmanıp en güvenli yolu arayabilirim."

İkisi birlikte yola koyuldu. Takin ağır kar yığınlarını yarararak ilerledi, altın tüylerine kar taneleri kondu. Kızıl panda karlı bir kayanın üstüne tırmandı ve ileriye baktı. "Bu taraftan!" diye seslendi, minik siyah patisiyle işaret ederek. "Kar burada o kadar derin değil!" Takin onu izledi, küçük arkadaşının keskin gözlerine ve çevik ayaklarına minnettardı.

Karın yüksek bir duvar gibi biriktiği bir yere geldiler. Takin itti, zorladı ama duvar yerinden kımıldamadı. "Başka bir yol bulmalıyız," dedi kızıl panda. Uzun bir bambu sapına tırmandı ve her yana baktı. "Kayaların arasında bir aralık görüyorum!" diye bağırdı. "Dar ama içinden geçebiliriz." Takin gülümsedi. "Yolu göster, küçük dostum!"

Kızıl panda takini aralığa götürdü. Aralık dardı ama takinin sağlam gövdesi içinden geçti. Öbür tarafta kar daha yumuşaktı. "Mükemmel bir yol buldun!" dedi takin. Kızıl pandanın gözleri parladı. "Sen de bana yol açtın!" diye karşılık verdi. Gülüştüler ve yola devam ettiler; karda yan yana derin toynak izleri ve minik pati izleri bıraktılar.

Az sonra daha çok ses duydular. Bir grup arkadaş—iki takin daha ve küçük bir kızıl panda—büyük bir çam ağacının altına sokulmuştu. Üşümüş ve korkmuşlardı. "Bizi izleyin!" diye seslendi küçük takin. "Yolu biliyoruz!" Kızıl panda başını salladı. "Yakın durun ve bizim bastığımız yere basın!" Arkadaşlar onların arkasına dizildi; takinin gücüne ve kızıl pandanın keskin gözlerine güveniyorlardı.

Rüzgâr uğulduyor, kar savruluyordu ama iki arkadaş birlikte çalışıyordu. Takin yolu açıyor, kızıl panda önden keşfe çıkıyordu. "Buradan sola!" diye seslenirdi. "Şimdi dümdüz!" Takin en derin kar yığınlarını yarararak herkese güvenli bir yol açtı. Diğerleri takinin düzenli adımlarından ve kızıl pandanın neşeli cıvıltılarından güç alarak onları izledi.

Sonra kıvıl panda durdu. "İlerideki yol ıę altında kalmıř!" diye baęırdı. Takin devasa kar yığınınına baktı. "Üstünden geçemeyiz," dedi. "Ama etrafından dolaşabiliriz." Kıvıl panda başını yana eğdi. "řu kayaların arkasında küçük bir patika hatırlıyorum!" dedi. "Dar ama eve çıkıyor." Takin başını salladı. "Deneyelim!"

Kızıl panda onları dar patıkaya götürdü. Patika takinin zar zor sığacağı kadardı ama o güçlü omuzlarıyla karı yana iterek içinden geçti. Diğerleri tek tek arkasından geldi. Kızıl panda sonunda bekledi ve geçen her arkadaşını saydı. "Neredeyse geldik!" diye sevindi. Takin, küçük arkadaşının zekâsı ve cesaretiyle gurur duyarak gülümsedi.

Sonunda evin sıcacık ışığını gördüler. Takinin annesi bekliyordu; uzun kıvrık boynuzları karla parlıyordu. Küçük takine burnunu sürttü ve kızıl pandayı da hoş karşıladı. "Güvendesiniz!" dedi yumuşak bir sesle. Kızıl pandanın gözleri ışıldadı. "Birbirimize yardım ettik," dedi. "Arkadaşlar böyle yapar." Küçük takin başını salladı, içi sevinçle doluydu.

O gece iki arkadaş sıcacık sürüde birbirine sokulup kıvrıldı. Küçük takinin altın tüyleri kızıl pandayı sıcak tuttu, kızıl pandanın gür kuyruğu takinin burnunu gıdıkladı. "Sen küçük ve çeviksin," dedi takin. "Sen de iri ve güçlüsün," dedi kızıl panda. "Birlikte tam yerindeyiz." Sonsuza dek en iyi arkadaş olmaya söz verdiler.

Ertesi sabah kar güneşte pırlıl pırlıl parladı. Küçük takin ve kızıl panda bambu ormanında oynadı, kar tanelerini kovalayıp güldüler. Arkadaşları da onlara katıldı ve orman neşeyle doldu. Takinin annesi gülümseyerek izledi. Küçük yavrusunun dostluk ve takım çalışması hakkında harika bir ders öğrendiğini biliyordu.

Böylece küçük takin ve kızıl panda canciğer arkadaş oldular. Farklı güçlerin birlikte en iyi işlediğini keşfettiler. Takin cesur ve sağlandı, kızıl panda ise akıllı ve çevikti. Birbirlerine yardım ettiklerinde her şeyi yapabilirlerdi. Ve bütün dağ ailesi, karlı bambu yuvalarında sıcacık ve güvende, sonsuza dek mutlu yaşadı.